

ZAGRODA NR 12

Już na początku XIX w. ta mała zagroda przynależała do dużo większego, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie gospodarstwa (obecnie nr 13). Właścicielem obu był chłop Joachim III Albrecht. Od 1868 r. siedlisko stało się własnością Martina II Albrechta i jego żony Henrietty z d. Albrecht. Na przełomie lat 1891/1892 zagroda stanowiła jedną z dwóch posiadłości chłopu Wilhelma Schulza i jego żony Albertiny z d. Albrecht. W 1922 r. przeszła na własność Friedricha II Albrechta i jego żony Berthy z d. Schulz. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Leokadia i Wojciech Kajtkowie oraz Bożena i Franciszek Legawcowie.

Na początku XIX w. ta mała zagroda wraz z połączonym wówczas, a obecnie wyodrębnionym większym gospodarstwem nr 13, stanowiły jeden duży kompleks. Siedlisko zamieszkiwane było przez trzy rodziny robotników rolnych. W połowie XIX w. znajdowały się tutaj cztery budynki, m.in.: stodoła i dom mieszkalny, który w późniejszym czasie zastąpiono nowym. Ów dom w trudnym do sprecyzowania okresie rozbudowano w kierunku wschodnim, powiększając jego powierzchnię o dodatkowe mieszkanie. W drugiej połowie XIX w. wybudowano zachowany do dziś budynek bramny. W 1910 r. w skład zagrody wchodziły: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodoła z częścią inwentarską oraz budynek bramny. W 1911 r. przebudowano stodołę, wymieniając szkieletowy północno zachodni fragment przyziemia na murowany z cegły, tworząc w ten sposób część inwentarską. W tym samym roku wyremontowano również budynek bramny, zastępując szkieletowe przyziemie na murowane z cegły. Po 1945 r. zagrodę wyodrębniono z dużego gospodarstwa nr 13. Pod koniec XX w. z powodu złego stanu technicznego rozebrano dobudowaną część domu. W 2007 r. stodołę przeniesiono do zagrody nr 15, należącej do Muzeum Kultury Ludowej Pomorza w Swołowie.